ГОД II. ЯМБОЛЪ, 28 СЕПТЕМВРИЙ 1924 ГОД. БРОЙ 13. — 65

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 1·20 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

ЯМБОЛСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8727.

Ямболското Градско Общинско Управление, въ допълнение на обявлението си № 8297, обнародвано въ брой 140 на «Държавенъ Вестникъ» отъ 22 септемврий н. г., обявява, че на 4 октомврий н. г. въ 10 часа преди обѣдъ, въ помещението на Ямболското Околийско Финансово Управление, ще се произведе търгъ по доброволно съгласие, за отдаване на закуповачъ, за време отъ 1 септемврий н. г. до 31 мартъ 1927 година, събирането на общинския приходъ «КРИНИНА»—«КАНГАРИНА», опредѣленъ въ размѣръ по 50 ст. на крина (двоенъ декалитръ) и по 1 левъ за всѣки 50 килограма стока.

Първоначалната цена на закупа е 2,000,000 лева за цѣлия наеменъ периодъ.

Залога за правоучастие въ търга е 4%

Поемнитѣ условия желающи могатъ да видятъ всѣки присжтственъ день въ общинското управление.

гр. Ямболъ, 24 септемврий 1924 год.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

ЯМБОЛСКО ГРАДСКО ОБИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8827.

Известява се на всички стопани, на които сж отчуждени земи отъ Главната Дирекция по Закона за Т. П. С. и които считатъ, че съобразно Закона за Трудовитѣ Земледѣлски стопанства отчуждението е неправилно, най късно до 2 октемврий тази година да дадатъ чрезъ общинскитѣ съвети до Дирекцията рекламация, която придружена съ нуждннитѣ доказателства трѣбва да съдържа:

1) Точния размѣръ на земитѣ къмъ 16. VIII. 1920 година съобразно последното измѣрване, съ обозначение културния видъ и размѣрътъ на всѣко отдѣлно парче (нива, ливада, лозе, овощна градина, хмелище, черничева градина, гюлище, зеленчукова градина подъ вода и пр.

2) Сегашното семейно положение на собственика, а именно: колко сродни семейства участватъ въ обработване на земята (семейство се счита всѣко отдѣлно вѣнчило), отъ колко члена се състои всѣко семейство, съ обозначение възрастьта и пола на отдѣлнитѣ му членове.

При открито наследство да се упоменатъ, ако има въ семейството хронически болни, недѫгави, малолѣтни и следващи учебни заведения членове, когато тѣ нѣматъ достатъчно други средства за сѫществуване и издръжка.

3) Начинътъ на стопанисване на земитѣ като се изложи:

а) Какво е главното занятие и поминъкъ на собственика.

б) На чий разноски и рискъ става експлоатацията (използване на земята).

в) Съ какъвъ стопански дворъ и земледѣлски инвентарь разполага стопанството.

г) Какво участие вэематъ въ обработване на земята собственикътъ и членоветѣ на неговото семейство.

д) Служи ли си стопанина съ постоянни и временни работници при обработване на земята и

е) Каква часть отъ имота се отдава подъ наемъ на изполица.

4) Онѣзи собственици, които мислятъ, че иматъ модерни стопанства, трѣбва да подадатъ заявления до Главната Дирекция.

гр. Ямболъ, 26 септемврий 1924 год.

Кметъ: СТ. МИТЕВЪ

п. Секретарь: Д. НИКОЛОВЪ.

ЯМБОЛСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8620.

Ямболското Градско Общинско Управление обявява на гражданитѣ, че до инсталирането на специална пожарна инсталация, всѣки гражданинъ, забелезалъ пожарь, ще трѣбва веднага да се притича въ близкия полицейски участъкъ или частенъ домъ съ телефонъ, за да съобщи въ пожарната команда где е избухналъ пожара, като само въ краенъ случай се дадатъ три вистрела съ пушка или револверъ.

гр. Ямболъ, 22 септемврий 1924 год.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

ТР. ГЮЛЕВЪ
Инженеръ-Архитектъ.

МОДЕРНОТО ВОДОСНАБДЯВАНЕ И ЕЛЕКТРИЧЕСКО ОСВѢТЛЕНИЕ НА ГР. ЯМБОЛЪ*).

Покойниятъ миненъ инженеръ Ив. Михаиловски, преди да пристжпи къмъ извършване на редица сондажи, които сж дали възможность да се открие и опредѣли посоката на подпочвената вода, отъ която ще се водоснабдява града и състава на разнитѣ пластове почва, между които тя тече, следъ като е направилъ необходимитѣ специални хидро геологически изследвания не само въ близката околность на града но и около с Чарганъ, с. Търнава, Бакаджицитѣ, с. Тюркменя, при гр. Сливенъ—с. Сотиря и Кушбунаръ и др. край гр. Ямболъ, далъ е следното заключение, като резултатъ отъ дългитѣ му проучвания, докато найпосле се е установилъ върху използването на подпочвенитѣ води:

„Изворнитѣ води, що извиратъ около гр. Ямболъ, на растояние до 30 клм. и повече съ 4—5 клм., макаръ и да сж доброкачествени, тѣ се оказватъ количествено малки и пръснати на много мѣста, тъй че Ямболската община не ще може да се възползува отъ тѣхъ за модерното водоснабдяване на града.

Подземнитѣ води що се срещатъ въ разнитѣ други геологически терени, освенъ въ дилувиално алувиалния и терциарния теренъ на Тунджанската долина, тъй сжщо ще се укажатъ малки и непригодни за водоснабдяването на града. Остава да може да си послужи общината за модерното водоснабдяване на града съ рѣчната вода на р. Тунджа или съ подземната вода отъ дилувиално-алувиалната тунджанска долина въ съседство на града. Рѣчната вода, по причина на общоизвестнитѣ свои недостатъци не може да бжде препоржчена на Ямболската община. Къмъ рѣчната вода ще трѣбва да прибѣгне само въ тоя краенъ случай, когато се убеди, чрезъ изучавания, че при Ямболъ нѣма достатъчна подземна здрава вода за водоснабдяването на града.

Хидро геологическитѣ условия на терена при Ямболъ се указватъ обаче такива, че тѣ допущатъ да може да се намери въ тунджанската долина достатъчна и доброкачествена подземна вода и за това моето мнение е, че не трѣбва по нататъкъ общината да губи време, но да пристжпи направо къмъ изучаване количеството и качеството на подземната вода въ дилувиално алувиалната равнина подъ Енева могила, надъ Ямболската гара. За предпочитане е мѣстото отъ равнината находяща се северно отъ шосето „Ямболъ—Сливенъ“ и западно отъ желѣзопжтната линия.

София, 28 юний 1911 г.
Мин. и-ръ: (п.) *Ив. Михаиловски.*

Какво е сегашното състояние на общинскитѣ водопроводи, отъ които се водоснабдява града, е известно почти на всички граждани, интересующи се каква вода употрѣбяватъ и въ какво количество тя идва въ града.

Важното въ случая е да се изтъкне на какъвъ рискъ се излага гражданството при употрѣбяването на водата отъ тия първобитни и разнебитени водопроводи, направени отъ обикновени глинени клюнкове, съединени помежду си съ льокъ състоящъ се отъ варь, памукъ и безиръ и защо отъ година на година опасностьта отъ епидемическитѣ заболявания се увеличава и като така, налага се, щото часъ по скоро и на всѣка цена да се пристжпи къмъ реализирането на модерното водоснабдяване на града, за което сж готови тържнитѣ книжа и проекти, по настоящемъ намиращи се въ Министерството на О. С. П. и Бл., гдѣто сж изпратени за проучване и утвърждаване.

Забелезано е, че почти при всички по силни дъждове, отъ градскитѣ чешми започва да тече твърде мътна вода, негодна за пиене въ продължение на 2—3 дни, а понѣкога и повече, въ зависимость отъ продължителностьта на дъждоветѣ и падналото количество дъждовна вода.

Много отъ гражданитѣ отдаватъ това размътване на самитѣ извори, въ какъвто случай злото би било все пакъ по малко, но за жалость, истинската причина е съвсемъ друга, много по голѣма и по опасна.

А тя е, че понеже сегашнитѣ водопроводи, дълги около 14—15 клм. сж направени отъ обикновени клюнкове, съединени помежду си съ льокъ, който вследствие дългото престояване въ земята, подъ влиянието на влагата и постояннитѣ промѣни на температурата въ почвата, се е разложилъ, като отъ него е останала само разсипана варь, а нѣкжде липсва вече и тя, при съединяванията на клюнковетѣ сж се образували празднини, даващи лесенъ достжпъ на дъждовнитѣ води, проникващи презъ почвата и отнасящи съ себе си части отъ пръсть и всевъзможни вещества, поради което къмъ чистата изворна вода се прибавя мътната дъждовна вода, проникнала отъ горната повърхность на почвата до разнебитения водопроводъ и то по цѣлото негово протежение, вследствие на което водата се размъщва и безпорно замърсява.

При това състояние на водопровода, да се предполага, че се взема отъ чешмитѣ чиста вода е недопостимо, а напротивъ, повече отъ вѣроятно е, че такава една вода може да причини разни заболѣвания, последвани отъ частични или масови случаи на смърть, често пжти проявяващи се твърде бавно и незабелезано отъ гражданството. Че това е така, вижда се отъ голѣмия процентъ на смъртностьта за града, който е 26·6 ‰, когато средната смъртность, при нормални условия е 20 ‰.

Споредъ направенитѣ изчисления и даннитѣ за Ямболъ, събрани отъ Инженеръ Евстати Стефановъ, ползувайки се отъ статистиката въ София, загубата въ пари при всѣки смъртенъ случай е 33,800 лв., което дава за града годишно 3,489,850 лв.

Да се поднови водопровода, за да се избѣгне опасностьта, която заплашва града е немислимо, нито допустимо, защото водата която той докарва е съвсемъ недостатъчна за модерното водоснабдение на града и като така не заслужава да се харчатъ грамадни суми за неговото подновяване, а трѣбва да се започне незабавно прилагането на изработения проектъ за модерното водоснабдяване и електрическо осветление на града, чийто авторъ е Инженеръ Евстати Стефановъ отъ гр. София.

Проектираниятъ модеренъ водопроводъ ще дава средно 50 литри вода за 1 жителъ въ денонощие, при максималното водно количество 75 литри за 1 жителъ въ денонощие. въ деньтъ на най-голѣмото харчене на водата т. е. $1\frac{1}{2}$ пжти повече отъ средното количество. При такова едно водно количество, града Ямболъ ще бжде по добре снабденъ и отъ многото градове съ модерно водоснабдяване въ западна Европа, безъ да става даже въпросъ за сравняване съ водопроводитѣ на Сливенъ, Бургасъ, София и пр.

Предполагайки, че водопровода може да бжде свършенъ на 1 януарий 1926 год., той ще стига и за населението което ще има Ямболъ на 1 януарий 1956 година, а то ще бжде тогава около 34,000 жители, като се има предъ видъ, че средния ръстъ на населението въ града, за годинитѣ 1884—1920 е 1·58 ‰.

Максималното количество вода, което ще трѣбва да даватъ изворитѣ на 1 януарий 1956 год. ще бжде 30 литра въ секунда или 2592 кубически метра въ денонощие. Кубическото съдържание на резервуара, взиданъ въ скалата на Къркларъ баиръ, надъ болницата, ще бжде 978 кубически метра.

Водата ще се хваща отъ три кладенеца, разположени предъ новата гара, съ вътрешни диаметри 4 м., отдалечени единъ отъ другъ по на 100 м., намиращи се на една и сжща линия съ стария кладенецъ въ мелницата на П. х. Петровъ и тритѣ изоставени сега германски кладенци. Отъ всѣки кладенецъ ще се помпиратъ по 15 л. въ секунда. Издигането на водата ще става съ 3 центрофурални поппи спуснати въ самитѣ кладенци. Дължината на главната трѣба, отъ първия кладенецъ до резервоара, ще е 3160 метра. Разликата между котитѣ на най-високото ниво на резервоара и най-низкото на кладенеца е (58·19) м., вследствие на което полезната енергия на електромоторитѣ ще трѣбва да е 45 К. В. или на всѣки електромоторъ 15 К. В.

Направата на така проектирания водопроводъ ще костува по днешнитѣ цени на строителнитѣ материали, работнически надници, машинарии и пр. 13,000,000 лв., отъ които за резервуара — 726,146 л; водопроводната мрежа и провода — 10,374,497 л; водохващането — 1,477,885 и за непредвидени — 421,153 лв.

За поставяне въ движение електромоторитѣ, предвижда се добиването на електрическа енергия чрезъ газоженови мотори, за които необходимитѣ дървени въглища ще се добиватъ по системата на инженеръ Бродцки.

Смѣтайки за частното осветление 20, 10 и 5 вата на погоненъ метръ, а за уличното по 2, 1·5 и 1 вата — презъ 2/3 отъ нощьта и по 1, 0·75 и 0·50 вата (презъ 1/3 отъ нощьта, получаватъ се 304 К. В.

За осветление и двигателна сила се проектира мрежа съ трифазенъ токъ 380/220 волта, състоящъ се отъ три трифазни провода и четвъртия — нулевъ.

*) Настоящата статия не съответствува на обема на вестника, но е помѣстена изцѣло и безъ съкращения, понеже произхожда изподъ перото на нашия градски инжиеръ и понеже третира най-назрѣлитѣ за града въпроси.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.